

Arrest

nr. 72 684 van 29 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 16 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HENDRICKX en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 12 november 2011 onderschept op de luchthaven van Zaventem zonder enig identiteitsdocument en hij diende aan de grens een asielaanvraag in (bijlage 25).

1.2. De commissaris-generaal nam op 30 november 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 1 december 2011 per drager in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Puthukudiyiruppu, Sri Lanka. In juni 1992 vond er volgens u in Puthukudiyiruppu een bomaanslag plaats waarbij uw ouders om het leven kwamen. U had daar buiten uw ouders geen enkele familie. Gedurende een jaar leefde u alleen in de woning van uw ouders. U kreeg eten van de burens. In die periode kwamen leden van de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam) ongeveer zes keer naar u toe om te vragen of u lid wilde worden van de LTTE. U weigerde steeds. De laatste keer dat ze kwamen, zeiden ze dat ze u de volgende keer dat ze zouden komen, zouden dwingen om lid te worden. U werd bang. Op dat moment, in 1993, zou een speeldkamerad van u met zijn ouders naar India gaan als vluchteling. U reisde met hen mee. Bij aankomst in India lieten ze u achter bij vissers van Tamil origine. Via hen kwam u in Chennai terecht waar u gedurende 18 jaar hebt verbleven. In 2011 ging het bedrijf waarvoor u tien jaar gewerkt had failliet. Omdat u illegaal in India verbleef was het niet mogelijk om ander werk te zoeken. Nu de oorlog in Sri Lanka voorbij was en u geen toekomst meer had in India wilde u terugkeren naar uw vaderland. Ondertussen had u 600.000 Indische roepies gespaard. In augustus 2011 reisde u op een nacht met een vissersbootje van India naar Mannar, Sri Lanka. Vroeg in de ochtend kwam u aan. Toen u van het strand op weg was naar de weg om een taxi te nemen, werd u tegengehouden door Sri Lankaanse militairen. Ze vroegen waar u vandaan kwam en u vertelde de waarheid. Ze geloofden u echter niet. Gedurende een half uur keken ze in een boek en moest u wachten. Toen zeiden ze dat uw naam niet in het boek voorkwam en dat u geen Sri Lankaan was. Ze beschuldigden u ervan naar Sri Lanka te zijn gekomen om een verzetsbeweging op te starten. U werd erg geslagen waardoor u bijna niet meer kon lopen. Ze brachten u naar het ziekenhuis voor verzorging. Daar slaagde u erin om te ontsnappen. U ging terug naar de plaats aan de kust waar u was aangekomen. Diezelfde nacht nog keerde u met dezelfde vissersboot terug naar India. Omdat u geen toekomst had in India en u ook niet terug naar Sri Lanka kon gaan, besloot u contact op te nemen met een reisagent die u al lang kende. Hij beloofde u naar Londen te brengen en u te vergezellen tot in de stad om u aan werk te helpen. Op 8 november 2011 namen u en de reisagent in Chennai een vlucht naar Colombo. De volgende dag namen jullie een vlucht naar Dubai en vervolgens een vlucht naar België. U dacht echter dat u was aangekomen in het Verenigd Koninkrijk. Tijdens deze drie vluchten gebruikte u een vals paspoort van de reisagent. Telkens wanneer u het vliegtuig was ingestapt en ging zitten, nam de reisagent het paspoort weer af. Tijdens de laatste vlucht zat de reisagent vooraan in het vliegtuig en u achteraan. Toen u op 12 november 2011 uitstapte, ging u op zoek naar de reisagent maar u kon hem nergens vinden. Hij had u achtergelaten. U werd opgepakt door de politie en diende een asielaanvraag in. U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Omwille van onderstaande redenen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er **ernstige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw verklaring afkomstig te zijn uit Puthukudiyiruppu**. U verklaarde dat uw ouders oorspronkelijk afkomstig waren van Jaffna maar dat ze helemaal alleen naar Puthukudiyiruppu verhuisden omdat hun families tegen hun relatie was. U zou in Puthukudiyiruppu zijn geboren, u zou enig kind zijn en u zou buiten uw ouders nooit andere familieleden hebben gekend (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Dit is op zijn minst een bijzondere situatie. Voorts verklaarde u dat uw ouders omkwamen bij een bomaanslag in juni 1992. Wanneer u naar de exacte datum werd gevraagd, moest u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Nochtans is de dood van de ouders voor een kind een ingrijpende gebeurtenis die in het geheugen gegrift staat. De vaststelling dat u dus niet de exacte datum van overlijden van uw ouders zou kennen, is niet aannemelijk. Verder werd u gevraagd wat u zich nog van Sri Lanka herinnerde als kind. Uw antwoord hierop was zeer afwijkend. U herinnerde zich enkel uw vader en uw moeder en vermeldde ook nog dat zij vis gingen kopen op het moment dat ze omkwamen. Daarna dwaalde u af van de vraag (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Concreet haalde u geen enkel element aan dat een antwoord was op de vraag. Hoewel u slechts 10 jaar was op het moment dat u Sri Lanka verliet, kan toch worden verwacht dat men zich enigszins iets herinnert, zeker van iemand die een jaar alleen leefde als wees. Wanneer gevraagd werd naar dorpen in de buurt van Puthukudiyiruppu kon u er zich geen enkel herinneren (zie gehoorverslag CGVS p. 3). De vaststelling dat u helemaal niets aangeeft van herinneringen en geen enkel buurdorp kent, ondermijnt nog verder de geloofwaardigheid van uw verklaring afkomstig te zijn uit Puthukudiyiruppu. Wanneer expliciet gevraagd werd of u zich aanvallen, bombardementen of belangrijke gebeurtenissen herinnert van toen u kind was, stelde u dat uw ouders u niet ver van uw woning lieten gaan omwille van de oorlog en de bombardementen. U kwam niet eens toe aan slapen door de bombardementen (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Ook zou u in Sri Lanka nooit naar school geweest zijn omdat er geen scholen open waren omwille van de oorlog (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Deze verklaringen zijn echter in strijd met de algemeen bekende situatie in Puthukudiyiruppu in de jaren '80 en begin jaren '90. Puthukudiyiruppu lag in het hart van de Vanni, het gebied waar de LTTE aan de macht was. Het was veraf van de frontlinie waar de LTTE en het Singhalese leger vochten. Uw verklaringen over de vele bombardementen zijn dan ook niet geloofwaardig en wijzen eens te meer in de richting dat u niet afkomstig bent uit Puthukudiyiruppu. Tijdens de aanval waarbij uw ouders om het leven gekomen zouden zijn, zouden in totaal 32 mensen

het leven hebben gelaten (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Nochtans werd van deze aanslag nergens iets teruggevonden. Voorts verklaarde u dat u gedurende een jaar alleen geleefd zou hebben. Leden van de LTTE zouden in dat jaar ongeveer zes keer naar uw thuis gekomen zijn met de vraag of u geen lid wilde worden van de LTTE. U zei telkens neen. De laatste keer dat ze het kwamen vragen, niet lang voor uw vertrek uit Sri Lanka, zeiden ze dat ze u de volgende keer dat ze zouden komen zouden dwingen lid te worden van de LTTE (zie gehoorverslag CGVS p. 4). Het is echter niet logisch dat de LTTE na verschillende keren ermee zou dreigen u de volgende keer te dwingen. Indien ze u wilden dwingen lid te worden van de LTTE zouden ze dat gedaan hebben toen ze de laatste keer bij u langs kwamen vlak voor uw vertrek uit Sri Lanka, of zelfs nog eerder. Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring afkomstig te zijn uit Puthukudiyiruppu. Wat betreft uw verblijf in India dient te worden opgemerkt dat er **weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaring gedurende 18 jaar illegaal in India te hebben gewoond**. Vooreerst is het op zijn minst merkwaardig dat u daar zou aangekomen zijn als vluchteling, samen met drie andere Tamil vluchtelingen, en nooit asiel zou hebben aangevraagd (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Begin jaren '90 vluchtten vele Tamils naar India met grote vluchtelingenkampen tot gevolg. Hoewel het probleem van de Tamil vluchtelingen naar India een wijd verspreid gegeven was, zou niemand u gesproken hebben over mogelijkheden om enigszins uw verblijf in India te legaliseren (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Dit is, zeker gezien u in de Tamil gemeenschap verbleef, niet geloofwaardig. Voorts is het evenmin geloofwaardig dat u 18 jaar illegaal in India zou hebben verbleven maar geen enkele keer gecontroleerd zou zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Uw verklaring hiervoor was dat u gasflessen met een driewieler moest leveren waarbij u hard moest trappen en misschien door dat zware werk nooit gecontroleerd werd (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Dit is echter een zwak excuus. Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw bewering gedurende 18 jaar illegaal in India te hebben verbleven. Ook wat betreft uw verklaring **in augustus 2011 naar Sri Lanka te zijn teruggekeerd en meteen te zijn opgepakt** dient te worden opgemerkt dat hieraan **geen enkel geloof kan worden gehecht**. Om te beginnen legde u tegenstrijdige verklaringen af. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u reeds op zee te zijn gearresteerd (zie verklaring DVZ p. 21). Tijdens het gehoor van het CGVS verklaarde u na uw aankomst in Mannar op weg van het strand naar de weg te zijn gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Wanneer u naar opheldering werd gevraagd, stelde u dat de mevrouw u niet goed begrepen had en dat u tijdens dat interview ook een beetje nerveus was (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Nochtans werd het ganse verslag op het einde van het interview in het Tamil voorgelezen en ter goedkeuring door u ondertekend. U kunt dus geen afdoende verklaring geven voor deze tegenstrijdigheid. Verder is het wel zeer merkwaardig dat u al meteen na uw aankomst in Sri Lanka gearresteerd werd. U was nog maar 500 meter aan het stappen en de militairen hielden u al tegen (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Nochtans wonen er in Mannar ook Tamils waardoor u niet meteen zou opvallen. Dat ze u dan toch zonder reden tegenhouden, is op zijn minst merkwaardig. Voorts verklaarde u dat de militairen u ervan verdachten naar Sri Lanka te zijn gekomen om een verzetsbeweging op te richten (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Ook hieraan kan geen enkel geloof worden gehecht. Indien dit werkelijk het geval zou zijn, zouden ze op zijn minst uw rugzak gecontroleerd hebben, hetgeen niet het geval was (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Verder verklaarde u dat u hoorde dat de militairen onderling zeiden dat ze u gingen vermoorden (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Toch zou u, nadat u door de militairen erg zou zijn geslagen, door diezelfde militairen naar het ziekenhuis zijn overgebracht (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Deze verklaringen zijn volledig tegenstrijdig. Enerzijds verklaarde u dat ze u ernstig toetakelden en dat ze van plan waren u te vermoorden en anderzijds verklaarde u dat ze u naar het ziekenhuis brachten ter verzorging. Wanneer u met deze onlogische verklaringen werd geconfronteerd, kon u daarvoor geen voldoende uitleg verschaffen. U stelde dat u veel bloed verloren had en bijna ging flauwvallen. Daardoor hadden de militairen geen andere keuze dan u eerst naar het ziekenhuis te brengen (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Dit is echter geen verduidelijking van de tegenstrijdige verklaringen. Indien ze u werkelijk wilden vermoorden zou het niet van belang zijn of u bijna ging flauwvallen, integendeel. Voorts verklaarde u dat u in het ziekenhuis door vijf militairen bewaakt werd, twee aan de ingang van het ziekenhuis en drie aan de deur van de kamer waar u verzorgd werd. Toch slaagde u erin te kunnen ontsnappen langs een achterdeur (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Ook hieraan kan geen enkel geloof worden gehecht. Indien de militairen u wilden vermoorden omdat u verdacht werd van het oprichten van een verzetsbeweging zouden ze u zeer goed in het oog houden zodat ontsnappen onmogelijk zou zijn. Bovendien verklaarde u dat u ernstig gewond was en uw benen bijna verlamd waren (zie gehoorverslag CGVS p. 9). Dat u in dergelijke toestand dan nog wel kon ontsnappen, is al helemaal ongeloofwaardig. Verder verklaarde u dat u 600.000 Indische roepies in uw rugzak had toen u Sri Lanka binnen kwam. Toen u Sri Lanka verliet had u het geld nog steeds. De militairen zouden uw rugzak op geen enkel moment doorzocht hebben (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Dit is absoluut ongeloofwaardig. Uit bovenstaande bevindingen dient te worden geconcludeerd dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring door het Sri Lankaanse leger te zijn opgepakt en nog diezelfde dag te zijn ontsnapt. Verder er **evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen wat betreft uw reisweg van India naar België**. Om te beginnen zou het zeer merkwaardig zijn dat u, nadat u kon ontsnappen van het Sri Lankaanse leger, vanuit India naar Colombo zou gereisd zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Het is niet logisch dat u via het land passeert waar u ontsnapt zou zijn aan de autoriteiten. Er zijn tal van andere vluchtroutes mogelijk. Voorts beweerde u via enkele internationale vluchten naar België te zijn gereisd. U beweerde met een

vals paspoort gereisd te hebben, maar buiten de naam kende u geen enkel ander inhoudelijk gegeven van dit paspoort (gehoorverslag CGVS p. 11). Daar u echter enkele internationale vluchten nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, zeker wanneer u de Schengenzone betreedt, mag van u een uitgebreide inhoudelijke kennis van dit paspoort verwacht worden. Het is dus niet geloofwaardig dat u met een vals paspoort hebt gereisd. Voorts blijkt uit het administratieve dossier dat u in België aankwam met een vlucht afkomstig uit Delhi (zie documenten Federale Politie p. 8). Wanneer u met deze informatie geconfronteerd werd, stelde u dat u dacht dat u vanuit Dubai naar België kwam omdat u daar mensen zag met Dubai kleren (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Dit is geen afdoende argument, evenals uw verklaring dat het uw eerste vlucht was (zie gehoorverslag CGVS p. 13). De vaststelling dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw reisroute, evenmin als de documenten waarmee u gereisd bent, doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, hetgeen u vreest bij terugkeer naar Sri Lanka, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorhanden profiel van verdachte bij betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3, 48/4 en 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Na een theoretische uiteenzetting besluit verzoeker dat hij aan de verschillende elementen van de vluchtelingendefinitie voldoet. Verzoeker wijst erop dat uit internationale rapporten blijkt dat de mensenrechtensituatie in zijn regio van oorsprong in Sri Lanka beneden alle peil is en dat hij niet in de mogelijkheid is om de bescherming in te roepen van de staat waartoe hij behoort. Zijn gebrekkige kennis over Puthukudiyiruppu, waaruit de verwerende partij afleidt dat de verklaringen over zijn afkomst bedrieglijk zijn, verklaart verzoeker door erop te wijzen dat hij nog een kind was in die periode en van zijn ouders nooit ver buiten de woning mocht komen omwille van de oorlog en de bombardementen. Bovendien stelt verzoeker nooit naar school te zijn geweest en heeft hij nooit voldoende kennis opgedaan om afdoende op de vragen te kunnen antwoorden. De ontoereikende kennis van verzoeker berooft zijn asielaanvraag niet van elke grond. Verzoeker wijst in dit verband op de UNHCR Proceduregids waarin wordt gesteld dat er rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en de capaciteiten van de asielzoeker. Vervolgens hecht de verwerende partij geen geloof aan zijn verklaring dat hij gedurende achttien jaar illegaal in India heeft gewoond zonder zich vluchteling te hebben verklaard of ooit gecontroleerd te zijn geweest. Volgens verzoeker is dit een subjectieve interpretatie van het relaas en zijn de motieven op dit punt onvoldoende draagkrachtig. Met betrekking tot zijn verklaringen dat hij in augustus 2011 naar Sri Lanka zou zijn teruggekeerd, merkt verzoeker op dat hij inderdaad eerder verward overkwam, maar dat hij zich in een zeer verwarde toestand bevond waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij exacte details kan geven omdat niet kan worden verwacht dat hij van alles een nauwgezet dagboek bijhoudt. Volgens verzoeker heeft

het vergelijken van verklaringen die in verschillende fasen van de procedure afgelegd conform de UNHCR Proceduregids als doel het uitklaren van het vluchtrelaas en niet het vaststellen van discrepanties. Verzoeker besluit met te volharden in zijn verklaringen over zijn reisweg naar België.

2.2. De Raad merkt op dat voor zover in het middel de schending wordt aangevoerd van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, het middel juridische grondslag mist. *In casu* kan de schending van artikel 52 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden opgeworpen aangezien de beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet dat aan de Commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoekers de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen.

2.3. Op grond van het devolutief karakter van het beroep dient met het oog op de beoordeling van de behoefte aan bescherming in de eerste plaats te worden bepaald ten aanzien van welk land onderhavige asielaanvraag moet worden onderzocht.

Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”* Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953. Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) (Pb.L. 30 september 2004, afl. 304, 12) kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *“land van herkomst”*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als *“het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats”* (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn.

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partijen of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats.

2.4. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de Kwalificatierichtlijn).

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen enkel document heeft neergelegd ter ondersteuning van zijn asielaanvraag, laat staan ter staving van zijn nationaliteit. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker beweert van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn (stuk 8, Verklaring DVZ 23/11/2011, p. 6). Hoewel verzoeker tot ongeveer 10-jarige leeftijd in Puthukudiyiruppu zou hebben verbleven,

waarvan zelfs een jaar als wees, kon hij geen enkel dorp in de buurt noemen (stuk 5, gehoorverslag CGVS 29/11/2011, p.3) en kende hij geen ander familielid buiten zijn overleden ouders. Zelfs van een kind met beperkte scholing kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij in staat is om meer nauwkeurige informatie over zijn beweerd land van herkomst weer te geven. Bovendien stemt verzoekers rechtvaardiging voor zijn beperkte kennis, met name het feit dat hij door de oorlogssituatie en de bombardementen niet buiten mocht komen, niet overeen met de informatie die aan de nota met opmerkingen werd toegevoegd. Noch eind jaren '80, noch begin jaren '90 werd enige gewelddadige actie geregistreerd in het district Mullaitivu, waarvan verzoeker beweert afkomstig te zijn en dit zowel vanwege de regeringstroepen als vanwege de Tamil-tijgers (Nota met opmerkingen, bijlagen, List of attacks attributed to Sri Lankan government forces; list of attacks attributed to the LTTE; List of massacres in Sri Lanka). Uit het gebrek aan stavingsstukken en de weinig geloofwaardige verklaringen dient te worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij werkelijk de Sri Lankaanse nationaliteit heeft, zoals hij beweert. Bijgevolg is de in het verzoekschrift aangehaalde mensenrechtensituatie in Sri Lanka *in casu* volstrekt irrelevant.

2.6. In geval van onduidelijkheid over de nationaliteit van de asielzoeker, dient de asielaanvraag te worden beoordeeld zoals die van een staatloze, ten aanzien van het land van gewone verblijfplaats (*cf.* RvV 24 juni 2010, nr. 45.396AV).

2.7. Blijkens het administratief dossier zou verzoeker van 1993 tot augustus 2011 in India (Chennai) gewoond hebben (stuk 8, Verklaring DVZ 23/11/2011, p. 7). Gedurende zijn 18-jarige verblijf in Chennai (India) zou nooit iemand verzoeker hebben verteld over een asielaanvraag en zou hij nooit problemen hebben gehad omdat hij geen documenten had (stuk 5, gehoorverslag CGVS 29/11/2011, p. 6). Verzoeker beweert nochtans gedurende 5 jaar in een fietsenwinkel te hebben gewerkt en gedurende 10 jaar voor de 'Suwathy Gas Agency' gas te hebben geleverd bij de mensen thuis (*Ibid.*). De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat het weinig geloofwaardig overkomt dat hij gedurende 18 jaar in India als illegaal zou hebben geleefd en gewerkt, zonder zich ooit te hebben geïnformeerd over het officialiseren van zijn verblijf of ooit gecontroleerd te zijn geweest. Met zijn standpunt dat de commissaris-generaal een subjectieve beoordeling maakt door dit bijzonder vreemd te vinden, weerlegt verzoeker de gedane vaststellingen niet. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker India verliet toen het bedrijf sloot waar hij was tewerkgesteld (*Ibid.*, p. 7) en hij geen werk meer vond. De reden voor verzoekers vertrek uit het land van zijn vroegere gewone verblijfplaats heeft geen uitstaans met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. Er werd geen schending aangetoond van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag of van de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

F. TAMBORIJN